treball
proletaris de tots els països: uniu-vos!
òrgan central del
Partit Socialista Unificat de Catalunya

Núm. 358 Barcelona, 20 de desembre de 1972 Preu: 5 ptes.

El procés contra els defensors de la llibertat sindical:

UNA BATALLA QUE CAL GUANYAR

EL signe dominant en la vida política del país d'aquest període és l'enduriment de l' actitud de la dictadura franquista.

"MAZAZO CARRERO" titulava el diari "Pueblo", a primera plana, el discurs de felicitació a Franco del capdavanter dels ultres davant el Consell de Ministres del 7 de desembre, en el qual, amb la seva habitual i estrident fatxenda, ressucitava tots els tòpics ultres sobre la guerra civil, fustigava violentament el liberalisme i els sectors de l' Església "que han oblidat" i acabava insistint en el caràcter d'"instaurada" que té la monarquia de Juan Carlos.

Alguns dies abans, els soferts habitants d'aquest país havien rebut ja un altre "cop de maça" amb les respostes del ministre de Governació, Garicano Goñi, a dos procuradors en una sessió especial de les Corts, el 27 de novembre. De manera insolent i provocativa, Garica no justificava la retenció il.legal dels detinguts polítics a les comissaries de policia més enllà de les 72 hores, la tortura, els mals tractes i l'ús de les armes de foc per part de la força pública en la repressió de vagues i manifestacions. Les paraules del ministre, brutals, cíniques i fredes, representen un calculat estímul criminal a l'acció violenta de la policia i van destinades a crear una psicosis de por en tot el poble, i no sols entre les avantguardes polititzades. Són la formulació en paraules del que el règim venia practicant en els fets des de les matances d'Erandio i Granada, passant per les de SEAT, el Ferrol i d'altres. I han tingut una primera confirmació dramàtica a Santiago de Compostela, on l' estudiant JOSE Mª FUERTES FERNANDEZ ha resultat mort de dos trets de bala per un inspector de policia en circumstàncies encara obscures, però relacionades amb el clima instigat pel Govern segons el qual els policies són amos i senyors de la vida i la mort dels ciutadans espanyols.

Sota l'abrandament del fanàtic feixista i sota la fredor calculadora del tecnòcrata reaccionari palpita la mateixa exasperació: la d'un règim políticament afeblit, aïllat, en putrefacció. D'un règim d'opressió, corrupció i inèpcia, que veu dia a dia reduir-se la seva base social de sustentació.

★

¿ CONTRA qui van dirigits els atacs? En primer lloc, contra l'oposició democràtica i contra les masses populars. Però també contra l'Església que pren distàncies respecte al règim i contra els polítics de l'oligarquia que juguen la carta de l'evolució i el "centrisme", el qual, malgrat una aparent pèrdua de vigor en els darrers mesos, segueix present com una força important que espera condicions més favorables per a manifestar-se.

El 8è Congrés del P.C.E. ha criticat clarament les il.lusions del "centrisme": no hi pot haver autèntiques solucions als problemes del país a través d'una evolució des de dintre del règim, sinó només amb una ruptura, una revolució política que posi terme al franquisme. Però el Congrés ha reconegut que el "centrisme" introdueix un element de contraposició a la dictadura i augmenta les seves dificultats. El discurs de

(segueix a la pàg. 2)

Barcelona: GAS NATURAL

LA LLUITA DELS VEINS DE SANTS

Parlem amb un participant a la manifestació del diumenge dia 3, a Sants.

¿ Com havia estat preparada la manifestació ?

■ La manifestació no és sinó un episodi en tot un procés, en el qual la denúncia pública i oberta de les amenaces que graviten sobre la vida dels 150000 usuaris del gas natural que hi ha a la ciutat (a més de 300 empreses) ha jugat un paper decisiu per popularitzar la lluita. Unes 40 associacions legals de Sants, amb el suport de moltes associacions de veïns d'altres barris, col.legis professionals, etc., havien denunciat l'amenaça, portant la denúncia a les planes dels diaris.

(segueix a la pàg. 2)

EDITORIAL

(ve de la 1ª pàg.)

Carrero és una bona prova que els ultres són conscients d'aquest perill.

Les forces que aspiren a la democràcia a Espanya cometrien un error imperdonable si en circumstàncies com les actuals es deixessin seduir pels cants de sirena evolucionistes. ¿No són prou clares les paraules de Carrero i de Garicano? ¿ No és prou significatiu el veto a Gil Robles i a Tierno Galván a les eleccions del Col.legi d'advocats de Madrid ? Qualsevol pretesa sortida que no sigui la ruptura en base als 4 punts de l' alternativa democràtica presentada pels comunistes (Govern Democràtic Provisional, amnistia, llibertats polítiques sense discriminació, i convocatòria d'eleccions a Corts Constituents), recollits essencialment per l'Assemblea de Catalunya,està destinada a fracassar, tard o d'hora.

★

TAMBÉ cometrien un error si davant l' enduriment del règim es tanquessin en el pessimisme i la passivitat o esperessin alguna cosa positiva del simple enfrontament entre "centristes" i ultres.

La política repressiva tendeix a agreujar-se, com ho manifesten els consells de guerra i les condemnes monstruoses recentment dictades pel TOP. Però no és omnipotent. De vegades no troba instruments per aplicar-se com ha passat a la Universitat degut a la negativa de les autoritats acadèmiques. D'altres vegades, troba una oposició generalitzada, com en l'intent de reforma de la jurisdicció contenciosa-administrativa destinada a incrementar el poder incontrolat del Govern; el projecte ha estat retirat. I en conjunt no aconsegueix intimidar les masses, que cada dia es llencen amb més decisió a lluitar pels seus drets i aspiracions.

Neutralitzar i fer recular la repressió és avui possible. Però és, a més, absolutament necessari. En uns moments en què la repressió és la mèdula política de la dictadura, fer-la fracassar equival a ferir el seu taló d'Aquiles. Comprendre això és indispensable per dur a terme la gran batalla anti-repressiva que el moment reclama.

En aquesta batalla,un objectiu prioritari: la lluita per l'alliberament de MARCELINO CAMACHO i els altres 9 dirigents obrers detinguts a Porruelo (Madrid)."L'experiència ens ensenya", deian en una carta escrita a la presó el mes d'agost, "que la via iniciada per les autoritats avança cap al muntatge d'un judici sense garanties ni proves, en el qual poden imposar-nos llargues condemnes". Les peticions fiscals, que van de 12 a 20 anys!, han confirmat aquella valoració. La carta seguia dient: "Amb això pretenen no sols de processar els components d'aquest sumari, sinó, en la seva persona, tots els treballadors espanyols que lluiten per la llibertat sindical, per les llibertats i drets reconeguts als països democràtics".

La representativitat dels procesats (6 d'ells amb càrrecs sindicals i gran prestigi) i el volum de les peticions fiscals fan que calgui considerar aquest cas com un cas d'envergadura nacional. Tots els treballadors, tots els estudiants, tots el homes i dones demòcrates haurien d' assumir la defensa d' aquests homes i convertir aquest procés en una batalla política important de tots els pobles d' Espanya. Tenim el suport en marxa de moltes forces democràtiques amigues a l'estranger.

FEM-NE QUESTIÓ D'HONOR, UNA FITA IMPORTANT EN LA LLUITA PER PARAR ELS PEUS ALS ULTRES, PER CONQUERIR L'AMNISTIA GENERAL I LA LLIBERTAT !

LA LLUITA DELS VEÏNS

(ve de la 1ª pàg.)

¿ Quines eren les reivindicacions plantejades ?

■ Primerament, indemnitzacions justes a les víctimes de Ladrilleros, que encara no havien rebut res mes i mig després de la tragèdia. I també control democràtic sobre la tarifació, contractació i subministre.La gent ja no se'n fia dels organismes oficials ni dels gangsters de la Catalana de Gas, que només van al negoci.

¿ Què estava previst de fer al cine Gayarre ?

■ Dinou associacions legals havien convocat un acte informatiu en el qual,amb participació de tècnics, enginyers i advocats, serien examinats els problemes tècnics i legals de la qüestió. Les associacions es van portar bé; van continuar els preparatius fins al final, tot i que es preveia la prohibició. I aquesta, efectivament, va arribar el dissabte. Tot i així, el diumenge al matí van afluir davant el cine uns centenars de persones.

Aleshores va començar la manifestació...

■ La gent feia comentaris indignats. Però, de primer, es va crear una certa confusió. Llavors un camarada nostre va donar la iniciativa d'anar a l'alcaldia de barri a demanar explicacions. El conseller del barri, en Febrer —sí, el del lleó—, no hi era; en canvi hi havia la policia armada i la Social. Un jove, de Comissions Obreres segons sembla, va demanar permís al capità de la policia per parlar a la multitud; es va enfilar a una finestra de l'alcaldia per exposar la situació. Va ser molt positiu que en cada situació difícil hi hagués algú per plantejar la discussió de masses i proposar la iniciativa justa. Mai no es va deixar que la situació es "podrís".

¿ Quina va ser l'actitud de la força pública?

■ Molt correcta. Semblava que no tenien ordre d'intervenir mentre no hi hagués "motiu". Hi va haver molts diàlegs entre ells i els manifestants, sobre tot les dones. Nosaltres els dèiem que ells també estaven interessats en resoldre el problema del gas, que no ens manifestàvem contra ells. Un Social va dir que comprenia la nostra actitud, perquè ell tenia també gas natural a casa seva. De l'alcaldia vam anar a Ladrilleros i d'allà al carrer Galileu. Hi va haver crits,com "Catalana de gas, assassins!", " Control democràtic !", "Porcioles, còmplice!" i d'altres. Un grup va voler tallar la carretera per provocar un xoc frontal amb la policia, però es van quedar sols; va prevaldre la orientació justa de no caure en accions avantguardistes i de conservar constantment el lligam amb les masses. La situació difícil es va resoldre quan es va llençar la consigna d' anar el carrer de Sants, davant l'agència de la Catalana de Gas. La policia havia arribat abans que nosaltres, i ens vam situar a l' altra acera. Algú va proposar de seure a terra. La idea va ser molt ben rebuda, entre altres coses perquè ja començàvem a estar rebentats de tanta estona dempeus i caminant.

¿ Quanta gent hi havia ?

■ Al moment de la sentada, unes 800 persones. Potser n'hi havia més dempeus. Alguns que passaven, s'asseien també, enmig de l'ovació dels altres.

¿ Com va anar la negociació ?

■ La idea de negociar va ser una gran idea. L' acció durava feia més de 2 hores. Calia concretar amb un desenllaç la victòria relativa que significava la manifestació. Un noi i una noia van ser elegits per parlamentar. Van travessar el carrer per presentar al capità

627 famílies són les afectades per una estafa legal, permesa per la llei franquista, al barri de "Les Oliveres". La cosa ha anat així: Els veïns van comprar un pis de renda limitada, però en no ser complides les condicions exigides al promotor (urbanitzar el barri), fou denegada la qualificació de vivendes protegides oficialment. Per als veïns això significa un augment de 200.000 ptes en el cost del pis, doncs han de pagar els elevats impostos dels quals són eximides les vivendes de renda limitada.

DE SANTS

de la Policia Armada les nostres reivindicacions. Aquest, després de telefonar al Govern Civil, va donar una primera resposta: l'acte no estava prohibit, sinó ajornat! Era una primera victòria, però no en tenïem prou;volíem concretar el dia i les condicions. Pelayo Ros va contestar que estava disposat a rebre una comissió encapçalada pel Sr. Ballarín, dels "Amics de la Ciutat". El nostre entusiasme anava augmentant. Però encara vam exigir més: que aquest compromís fos donat per escrit. La tensió es va fer molt gran en aquests moments. La policia devia considerar excessives les nostres peticions i ens va voler fer circular. Però vam seguir ferms fins que va arribar un Social amb una "Comunicación de la Inspección de Servicios de la Jefatura Superior de Policía", el text que ha publicat la premsa. El va lleguir en veu alta. EL NOSTRE ENTUSIASME ERA DELIRANT. La victòria era enorme: obligar el Governador Civil a acceptar el diàleg i les condicions que li imposen les masses al carrer.. Aquesta manifestació, malgrat el nombre relativament petit de participants, acabava amb uns resultats que no són freqüents...

Ja saps el final. El 7 de desembre el Governador va rebre 5 membres de la comissió i els va dir que l'acte seguia prohibit; que no reconeixia el compromís adoptat; que el paper només tenia la finalitat d'aconseguir la dissolució de la manifestació; que no podia autoritzar l'acte perquè al darrera de tot hi ha l'esquerra i els comunistes. Aquesta és la paraula i l'honor dels governants feixistes!! Ara del que es tracta no és de caure en la temptació d'una fugida endavant abandonant el front legal, sinó d'eixamplar encara més aquest front fins a crear un moviment molt més poderós. Hem de fer que el Governador s'empassi aquesta ofensa inqualificable !

Santa Coloma de Gramanet

Els veïns es defensen contra una estafa

Davant les negatives de l'empresa promotora ALBICA S.A., de la qual és apoderat un tal Guitart Solervicens, i la complicitat o desinterès de la Delegació del Ministeri de la Vivenda, els veïns comencen a reunir-se per escales i blocs, i en assemblees. El primer pas emprès fou una denúncia a la Delegació del Ministeri, signada per 433 veïns. Aquests sabien que la denúncia no resoldria el problema; però era una primera forma de protestar, una primera pressió sobre les "autoritats"; i era també una manera d'avançar en la unificació de tots els veïns i permetia de portar el problema a la premsa de Barcelona, la qual, efectivament, se'n va fer eco. (A continuació la immobiliària va aconseguir, amb la seva pressió, de fer publicar una cínica nota de"rectificació" negant la veritat dels reportatges. Els afectats, al seu torn, van replicar.)

El segon pas va ser el de negar-se a pagar les lletres a la immobiliària mentre no es resolguessin les coses, decisió que va ser presa en una assemblea de més de 400 veïns i amb l'assessorament d'un advocat. La suspensió de pagaments va ser practicada per 467 famílies de les 627 afectades.

A més del perjudici econòmic esmentat, els veïns d'aquest barri han de sofrir unes condicions urbanístiques espantoses: sense pavimentació, sense llum als carrers, sense transports, sense assistència mèdica a proximitat, etc. Al caliu de l'acció, els habitants de les Oliveres van plantejar-se d'altres objectius de lluita: van enviar una carta amb centenars de firmes al director de l'ambulatori de la Seguretat Social reclamant la presència d'un metge d'urgència a la barriada quan ho demanés un afiliat de la S.S.

Després de dos mesos de no pagar i d'unes infructuoses gestions davant ALBICA, el dia 25 de novembre més de 700 persones -moltes dones i nens- es van manifestar durant 90 minuts, en un recorregut de gairebé 3 km., amb pancartes i cridant "ESTAFES NO, RENDA LIMITADA SI!", etc. La Guàrdia Civil i la Policia municipal es van veure impotents per frenar la marxa i no van gosar carregar. La manifestació es dirigí a les oficines de la immobiliària i després es disolgué pacíficament.

El 27 de novembre hi hagué una segona manifestació, amb prop de mil persones, i no sols de les víctimes d'ALBICA S.A. sinó també d'altres veïns dels barris del Patronat de la Vivenda, en reclamació de transports públics fins al barri.

Durant aquesta manifestació es va produir un fet ignominiós: el capellà del barri, Lluís Hernández Alcacer, que participaba en la manifestació,va ser cridat apart per un policia municipal i aleshores agredit per tres desconeguts vestits de civil (de la BPS, falangistes, "guerrillers" o gentussa d'aquesta), que el van apallissar bàrbarament, davant la indiferència de la força pública. L'atemptat ha estat denunciat per les Comunitats Cristianes; el bisbat ha condemnat el fet; la indignació a la ciutat és gran. El dia següent hi va haver una marxa de més de 200 dones a l'Ajuntament.

Ara és el moment d'estendre la lluita i la solidaritat. Hi ha 1.500 famílies per tot Santa Coloma víctimes d'una estafa,de la immobiliària MONTANER, ALOY I GUINART, que fa uns dies van negar-se a pagar les lletres també. Totes aquestes lluites s'ajuden les unes a les altres: han de trobar una convergència i han de lligar-se a la denúncia vigorosa de l'atemptat terrorista contra el capellà del barri.

S'esten el combat obrer reivindicatiu i solidari

Durant les darreres setmanes s'han anat succeïnt múltiples accions obreres. Totes tenen un punt de partida clarament reivindicatiu, lligat a les negociacions dels convenis i a la presentació de les plataformes de lluita obrera. La SOLIDARITAT enfront de les primeres mides repressives de la patronal o de la policia hi ha jugat un paper decisiu vers l'extensió de la lluita vers una més gran maduració política, bo i facilitant la COORDINACIÓ DE MASSES. Aquestes accions s' han centrat al VALLÈS ORIENTAL, BARCELONA i el BAIX LLOBREGAT han afectat nombroses empreses, be que també hi han hagut accions a TARRAGONA, MANRESA, MATARÓ i SABADELL.

Recollim aquí, per la seva especial significació, l'experiència del Vallès.

SCHAPPETEX, STARLUX, PERIMAN: tot el Vallès Oriental dempeus

Mollet, Montornès i Montmeló són poblacions amb un proletariat jove, amb una indústria de recent implantació i sense una gran tradició de lluita, FIN ARA; no obstant, han estat protagonistes de vigoroses lluites obreres que han trobat recolzament en tota la població.

SCHAPPETEX (Mollet)

★ Empresa tèxtil, filial de la SEDA, amb 350 treballadors. El setembre l'empresa va intentar, sense cap èxit, que el jurat firmés un règim interior propi d'una presó. A finals d' octubre els **obrers firmen un escrit amb llurs reivindicacions essencials:** 700 pessetes d' augment a la setmana, 100 pessetes de més al torn de la nit, revisió de temps. Davant de la primera negativa de l' empresa, el jurat va dimitir. Però els treballadors volen tenir representants seus que juguin un paper dins la lluita. Es van fer noves eleccions i són escollits alguns dels dimissionaris.

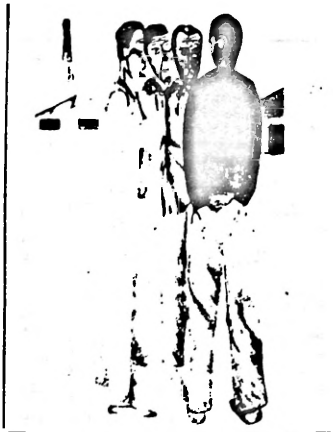

Aleshores és plantejada la lluita: diumenge 12 de novembre no es presenten al treball cap dels tres torns. Dilluns l'empresa acomiada un treballador; tot seguit TOTA LA FÀBRICA S'ATURA i el **torn del matí es queda a dins.** Els altres torns s'hi afegeixen. LA FÀBRICA ÉS OCUPADA.

Els dies que seguiren la situació continuà igual. A la porta de la fàbrica van familiars i amics, els porten menjar i tabac. Tot Mollet comença a viure'n pendent. A la una de la matinada del dijous la policia desallotja els ocupants, que hi han estat TRES DIES. L'empresa comunica expedients d'acomiadament a 72 obrers, la majoria de càrrecs sindicals.

A l'endemà, hi ha una tancada a l' església de Mollet.

L'acció decidida dels treballadors i la solidaritat imposen ja una gran victòria: el dia 22 obren la fàbrica i comença a treballar ja el PRIMER TREBALLADOR ACOMIADAT; el dia 24 entren també TOTS ELS TREBALLADORS EXPEDIENTATS; al cap de pocs dies, SÓN RETIRATS ELS EXPEDIENTS !

STARLUX (Montmeló)

★ La fàbrica consta d'uns 800 treballadors, la majoria són dones; els sous són baixos. Fàbrica de productes alimenticis; capital italià.

Els treballadors havien reclamat per escrit 5.000 ptes d'AUGMENT MENSUAL, 40 HORES DE TREBALL, 100 % DEL SALARI REAL PER A ACCIDENTS, NATALITAT i JUBILACIÓ. Per a recolzar-ho, començaren un boicot a LES HORES EXTRES, i BAIX RENDIMENT. L' empresa va acomiadar el dia 14 cinc treballadors. Però la resposta és immediata i unànime: VAGA! I tots es queden a dins. OCUPEN LA FÀBRICA. Els acomiadats van a PERIMÁN i avisen la població.

A les 8 de la nit comença a concentrar-se gent a la porta. Els porten menjar i el recolzament solidari del barri (el polígon industrial Riera-Marsà, barri obrer, amb uns 5.000 habitants). Al voltant de lea 10 de la nit la policia els obliga a desallotjar la fàbrica.

A l'endemà tanquen la fàbrica. Els obrers de PERIMÁN, una empresa veïna, també eren en vaga. Els de Starlux s'hi ajunten; els uns i els altres es comuniquen llurs experiències i llurs ànims de lluita. A les 12 decideixen de marxar plegats cap al Polígon; s'hi forma una manifestació de més de mil persones. TOTHOM ÉS AL CARRER, animant-los. La policia no hi intervé i els obrers tornen a les fàbriques.

Dissabte 19 de 200 a 300 treballadors de Starlux es reuneixen a l'església de Montmeló amb el seu advocat JOSEP SOLÉ i BARBERÀ, en negar-los la CNS el seu local. En sortir, la policia recull els carnets d'identitat de tothom i deté en Solé Barberà, a qui van retenir 48 hores. L'efecte d'intimidació previst per la policia no es produí, i els treballadors es negaren a donar cap dada.

Diumenge dinou es va llegir a l'església de Mollet un sermó de recolzament a la justa lluita dels treballadors i de condemna de la repressió. De la mateixa manera s'han pronunciat les comunitats cristianes de la comarca.

La solidaritat s' ha manifestat de múltiples formes i ha estat la clau de les victòries. Durant la mateixa setmana de la vaga els acomiadats cobraren la setmanada íntegra.

En obrir-se de nou les portes, les lluites han continuat en particular a STARLUX, amb aturs diaris i d'altres formes d'acció. Han aconseguit la readmissió de 9 dels 16 acomiadats de PERIMÁN, i a STARLUX l'empresa ja ofereix augments des de gener d'entre 1.200 i 2.000 pessetes al mes, els quals, bé que insuficients, representen un pas enrera per a l' empresa. CONTINUA LA LLUITA PER LA TOTAL READMISSIÓ DELS ACOMIADATS DE STARLUX I DE PERIMÁN, la victòria de SCHAPPETEX en aquest sentit és, òbviament, un important estímul.

★

SEAT

NOVES ACCIONS, NOVES VICTORIES

Amb la victòria important obtinguda arran del conveni, la lluita no va acabar a la SEAT. No va acabar perquè va ser una victòria de la UNITAT obrera, el significat de la qual era clar per a la gran majoria dels treballadors; una victòria, per tant, que no podia fer oblidar totes les reivindicacions pendents, totes les formes concretes d'explotació. Una victòria que potenciava, doncs, la lluita a cada front concret.

Així donos, després de la signatura del conveni (recordem que va significar un augment de més de 3.000 ptes de promig al mes) va continuar la lluita. El front fonamental fou la lluita contra l'estafa que representa la prima, que l'empresa modifica a cada moment, intentant recuperar amb aquest robatori el que ha hagut de cedir per la lluita. Hi van haver ATURS i ASSEMBLEES els dies 14, 15 i 16 de novembre, i es van constituir nombroses delegacions, que representen un avenç efectiu en el desenrotllament de l'ORGANITZACIÓ OBRERA dintre de l'empresa. L'empresa va cedir una altra vegada: el director, Clúa, va baixar a les cadenes per prometre que revisarien la prima i per oferir al cap de pocs dies avanços de 2.000 ptes per tothom que ho demanés.

Una altra victòria qualitativament important ha estat la decisió del TRIBUNAL SUPREM (el "tribunal suprem d'un règim feixista", com subratllen les CC.OO. de SEAT en una octavilla recent), que és favorable als treballadors en reafirmar les conclusions de la Magistratura del Treball de Barcelona, la qual havia dictat READMISSIÓ del jurat MARIN i els enllaços CORTADA i PEREZ. Es tracta, precisament, dels últims acomiadats de SEAT per accions de lluita obrera de juliol de 1971. Va ser la primera vegada que l'empresa va recórrer contra la sentència de Magistratura; durant aquest any i mig ha hagut de pagar el salari d'aquests tres treballadors. I ara el Suprem decreta llur READMISSIÓ !

Això situa la lluita per la READMISSIÓ efectiva d'aquests tres treballadors al centre de l'activitat dels treballadors de SEAT, que durant aquest període han mostrat una gran capacitat per anar aconseguint victòries concretes enfront de l'explotació i la repressió, les quals tenen una repercussió considerable en el combat de tota la classe obrera.

Una agressió constant al poder adquisitiu dels salaris

ELS PREUS NO PAREN DE PUJAR

En números anteriors de TREBALL denunciàvem ja l'estafa organitzada que suposan les "mesures" per "congelar" els preus. Novament el mateix Govern ens diu, d'una banda, que segueixen pujant de manera ALARMANT, indicant que ha tornat a saltar la senyal d'alerta; d'altra banda, decretant augments de preus des del propi Govern. Augments oficials que, en casos com el de l'electricitat, TENEN UNA REPERCUSSIÓ IMMEDIATA SOBRE EL COST DE PRODUCCIÓ DE GAIREBÉ TOTS ELS PRODUCTES DEL MERCAT, es a dir, que representa un NOU AUGMENT DELS PREUS.

Nadal i cap d'any, a més a més, han estat sempre moments en què els preus fan un salt. Tot plegat, això planteja novament amb força la NECESSITAT ABSOLUTA DE PLANTEJAR-SE PERTOT ARREU LA LLUITA CONTRA LA CARESTIA. Exigir mesures efectives contra els augments de preus; i no tant contra els detallistes, els petits comerciants -que són qui més han rebut de les mesures oficials-, perquè els seus marges solen ser reduits, sinó contra els grans majoristes, els monopolistes del comerç, que són els principals responsables de les pujades de preus. I exigint nous AUGMENTS DE SALARIS que recuperin el retard efectiu dels salaris sobre els preus. Està plenament justificat que aquests augments siguin reclamats no sols en els convenis entorn dels quals hi ha discussió i lluita, sinó també en els que s'han signat darrerament, per exigir una aplicació EFECTIVA (i sense esperar a finals de 1973!) de les clàusules, en general massa ambígües, sobre els augments en funció de l'increment del cost de la vida.

¿ ACCEPTAREM UNA NOVA "PUJADA DE GENER" SOBRE LES CONDICIONS SALARIALS JA DIFICILS DE LA CLASSE OBRERA ?

Les últimes lluites mostren que els treballadors ja diuen: N O !

Solidaritat amb VIGO

Un amic del Prat.....	100 Pts
Un catòlic del Prat.....	300 Pts
Un matrimoni del Prat.....	150 Pts
Obrers construcció i veïns de Viladscamps.....	400 Pts
Comarca 20.....	750 Pts
" 20 (2 lliur).....	3.175 Pts
TOTAL.....	4.875 Pts

LA UNIVERSITAT EN MARXA

LARGA i difícil seria l'enumeració completa de les accions, concentracions, aturs, assemblees, actes polítics i culturals, manifestacions que en aquest darrer mes del primer trimestre s' han produït a les tres Universitats de Barcelona.

L'apogeu del moviment s'ha produït després de les victòries aconseguides pels estudiants i professors amb l'obertura de les Facultats de Filosofia i Econòmiques de la Central, l' obertura del menjador d'Urgell i la satisfacció (en part important) de les reclamacions dels Professors no numeraris arran de la vaga de Districte del 22-12-72 (veure TREBALL nº 357). Aquestes victòries crearen una situació favorable per la continuïtat, extensió i aprofundiment de la lluita. De fet no hi ha pràcticament facultat o escola on els estudiants no s'hagin plantejat els problemes que els afecten. Així, fins i tot a llocs amb poca tradició de lluita com la Universitat Politècnica i Farmàcia, també han estat determinats els primers acords de lluita.

Un dels aspectes més significatius en aquesta situació ha estat la celebració de grans actes polítics i culturals de masses a nivell de Districte, element que és nou en els últims anys a la Universitat.

Es a dir, si haguessim de caracteritzar globalment la situació de la lluita universitària avui, diríem que hi ha un entramat, molt ric en experiències noves, de lluita reivindicativa, política, antirepressiva i solidària. L'eixamplament del contingut polític del moviment universitari no hipoteca, al contrari, l'extensa xarxa de programes reivindicatius per curs, facultat i escola que són impulsats pertot arreu. De fet l'activitat estrictament política i la lluita reivindicativa es complementen en un tot únic. Donarem algunes dades exemplificadores:

- Dia 1-12-72. Acte cultural a Ciències en Solidaritat amb Vietnam. Assistència de 300 estudiants. Hi és expressada la identificació dels estudiants amb la lluita d'alliberament nacional del poble vietnamès, la presència de l'imperialisme a Espanya, la necessitat de la solidaritat activa i l' exigència de la firma dels acords de pau.

- dia 5-12-72. 1.500 estudiants assisteixen a un acte a Econòmiques de la Central sobre el paper i els problemes de la Universitat. Hi és denunciat el paper de dòcil servidor que pretén atribuir el capitalisme a la Universitat i la política educativa de la Dictadura, i és indicada la necessitat que els universitaris es proposin una alternativa a l'actual sistema educatiu.

- Dia 6-12-72. Jornada de lluita: aturs, assemblees, manifestació de 2.000 estudiants al carrer Urgell per l'assassinat de l'estudiant JOSE Mª FUENTES a Santiago. Els dies següents es succeeixen accions en solidaritat amb els detinguts i contra la repressió.

- Dia 7-12-72. 2.000 estudiants prenen part a Econòmiques de Bellaterra en un acte contra la repressió i per l'amnistia. Representants de Comissions Obreres expliquen la lluita dels treballadors i la repressió que contra CAMACHO i altres dirigents obrers intenta novament perpetrar la Dictadura.

- Dia 11-12-72. 1.000 estudiants a Econòmiques de la Central participen a una discussió sobre el sistema educatiu a la Xina Popular en relació als problemes de construcció del socialisme a aquest país. Es el primer acte de masses de caràcter socialista que es fa a la Universitat de Barcelona.

I mentre això passa, a les facultats no deixen de plantejar-se els objectius reivindicatius propostos: a Econòmiques és imposat el dret a donar classes pel professor expulsat Anguel Ruiz Hita; a l'Autònoma de Medicina és ocupat el menjador de l'hospital exigint que els estudiants puguin anar-hi. A Ciències, la secció de geològiques en vaga activa denúncia la llei de Mines de pròxima aprovació a les "Corts", com a mida que elimina tota perspectiva professional. I la llista és més llarga.

La perspectiva, doncs, que en aquest curs es donaria una gran ofensiva de masses, està palpant-se a la realitat. Tot ve a indicar que el segon trimestre serà molt important pel moviment universitari; les fites quant a extensió, massivitat, maduració política del moviment universitari seran, sens dubte, assolides.

Noticiari

Barcelona

★ El 5 de desembre, a les 20 h., es va celebrar a l'hotel Balmoral un homenatge al crític d' art andalús José Mª Moreno Galván per la seva obra. Hi van assistir unes 200 persones, artistes i crítics, professionals, homes polítics de l'oposició, treballadors i estudiants, formant un ampli ventall d'opinions polítiques. La significació política de l'acte és òbvia si hom té present que Moreno Galván està pendent de 2 judicis per causes polítiques, que previsiblement es celebraran aquest desembre i el gener. En el seu parlament va manifestar la seva estimació per Catalunya i va dir que la seva ambició era donar el millor d'ell al seu poble.

Lleida

★ A l'empresa PAMANY (Metall), els obrers van presentar unes reivindicacions salarials la segona quinzena de novembre, donant 15 dies a l'empresa i recolzant les reivindicacions amb un atur de 2 hores i mitja. Abans dels 15 dies l'empresa va cedir un 33 % d'augment de les hores-extra i un 27 % en la prima de rendiment.

★ Mes de 30 advocats de Lleida han enviat una carta al Diario de Lérida, que aquest ha publicat, expressant llur solidaritat amb els advocats de Barcelona Albert Fina i Montserrat Avilés amb motiu del seu processament per haver-se reunit massivament amb els seus clients al despatx.

★ Assemblea general al barri de les Casetes,on 400 veïns s'han reunit per examinar els problemes que afecten el barri.

REPRESSIÓ

★ El 12 de novembre fou detingut a Ripoll, amb motiu de l'aplec, el pare Lluis Xirinachs. Li fou imposada una multa governativa que es negà a pagar. Llavors li fou aplicat de forma immediata un arrest al penal de'Zamora, on -refusant la il.legalitat feixista- va declarar la vaga de la fam fins que fos alliberat. Quan el seu estat de salut era tan crític que l'havien hagut de dur a l'hospital de la ciutat, va ser deixar en llibertat.

Pro-Hospital VIETNAM

Carles i Rosa.....	700 Pts
Pauet.....	1.000 Pts
T.P.....	500 Pts
Fort i Tony.....	1.000 Pts
Sabadell.....	275 Pts
Total.....	3.475 Pts

Contra el genocidi!

«CRIDEM ELS HOMES I DONES D'EUROPA...»

Onze intel.lectuals, pertanyents a onze països d'Europa, han signat la declaració següent:

"Des de fa anys, el poble vietnamès és víctima d'una guerra atroç.

Sobre el seu territori han estat llençades ja més bombes i enginys de destrucció massiva que sobre tots els teatres d'operacions de la segona guerra mundial.

Dones, infants, vells,ningú no es deslliura d'aquest genocidi.

Els pobles de Vietnam i de tota la Indo-Xina, així com tots els pobles del món, han de poder decidir lliurement llur destí en la independència i la pau.

Cridem tots els homes i dones d'Europa a alçar la seva veu i a declarar juntament amb nosaltres:

NOMES LA FI DE LA INTERVENCIÓ POLÍTICA I MILITAR DELS ESTATS UNITS POT ATURAR LA GUERRA I LES SEVES ATROCITATS."

Rafael Alberti, escriptor (Espanya); Louis Aragon, escriptor (França); professor Burhop, president de la Federació mundial dels treballadors científics (Gran Bretanya); Dimitri Xostakovitx, compositor (Unió Soviètica); Tibor Dhery, escriptor (Hongria); Jan Dobraczynski, escriptor (Polonia); Melina Mercuri, actriu (Grècia); pastor Martin Niemöller (Alemanya Federal); Henri Rolin,ministre d'Estat(Bèlgica): Anna Seghers,escriptora (R. D. A.); Luchino visconti, cineasta (Itàlia).

8è CONGRÉS

Sta. Coloma

Discutir i preparar-se per a l'acció

De la seva discussió sobre la resolució del Congrés, el Comitè Local del Partit a Sta. Coloma n'ha aprovat una resolució interna en la qual saluda la celebració del Congrés, en fa seus els acords i treu de cada punt conclusions concretes de cara a la lluita. Per raons d'espai, en recollim només un breu fragment referent als moviments de masses:

"El moviment obrer a la comarca no és proporcional a la seva densitat industrial i a les condicions de treball que hi existeixen.(..) D'una banda, hi ha 6 o 7 empreses importants amb un nombre de treballadors que oscil.la entre el centenar i els 500;cal formar una Comissió Obrera de Barri que tingui com objectius: entrar en contacte amb personal d'aquestes empreses, facilitar propaganda, utilització de canals legals, assessorament jurídic, etc., amb vista a la formació de CC.OO. dins d'aquestes empreses. D'altra banda, aquesta Comissió Obrera de Barri haurà de garantir la informació de les lluites obreres, promoure la solidaritat (sobre tot econòmica amb els obrers represaliats en aquestes lluites) i proporcionar la relació dels treballadors més decidits que resideixin a Sta. Coloma amb el moviment obrer de les empreses o zones on treballin.

A Sta. Coloma és molt important, imprescindible, desenrotllar un poderós moviment popular de barris organitzat. La combativitat dels veïns de Sta. Coloma ha quedat demostrada en diverses ocasions. (...) La no existència d'un potent moviment de masses de barri és deguda a la manca d'autèntiques organitzacions de masses; les actuals Comissions de Barri no en són; són grups pseudo-polítics, tancats, clandestinitzats, superpolitittzats i allunyats de la problemàtica concreta dels veïns i, naturalment, incapaços d' aportar solucions a aquests problemes (...)

Els únics intents correctes i ja molt avançats d'autèntica organització de masses els tenim en la unió dels veïns de les Oliveres i la dels veïns afectats per l'estafa de la immobiliària Montaner, Aloy y Guitart".

(veure l'article en pàg. 3 d'aquest mateix número).

El company

ENRIC ANORO CALLÉN

ha mort als 57 anys, plè de vigor i d'esperit revolucionari, víctima d'un desgraciat accident a conseqüència del qual ha perdut també la vida la seva filla Elisabet, de 14 anys.

El company Anoro ha dedicat la seva vida al Partit, a la causa de la revolució. Durant la guerra, molt jove encara, va marxar a combatre al feixisme amb les armes a la mà i va arribar a ésser capità de l'Exèrcit Popular. En acció de combat va perdre un braç.

Acabada la guerra prosseguí la lluita en la clandestinitat. Passà per la prova de la detenció, les tortures i l'empresonament amb la dignitat d'un comunista. Fou sempre un actiu militant del PSUC, molt lligat a la lluita dels treballadors, estimat i respectat per tots aquells que el coneixien.

La redacció de TREBALL, en nom de tot el Partit,vol expressar el més profund condol a la seva companya, als seus fills i germana, als camarades que treballaren amb ell.

AJUT AL PARTIT

LLISTA nº 8

Comarca 10, 2.500; Comarca 14, 6.250; Comarca 15 (2 lliur.), 28.094; Comarca 20, 5.775; Comarca 25, 7.770; Comarca 30, (2 lliur.), 68.489; Grup Bolívar, 25.048; Grup Azteca, 47.121; C. Ex (Emi) 2.437; Donatiu Jaume, 972.
Total: 194.456 Pts.

Mataró,Col.1, 4.025; Tarragona, 16.020; Sallent,1.226; BARCELONES: S.Adrià,500; Badalona (2 lliur.), 7.675; Sta. Coloma, (2 lliur.), 14.621; Barcelona (2 lliur.), 107.295. LLOBREGAT: Prat, 400; St. Vic., St.Feliu, Molins, 1.225; de idem. una colla de paletes, 300; St. Vic.,un peó especialitzat, 200; St. Vic., un g. local, 200; Cornellà, Col.l., 475; d'un simpatitzant Siemens, 925; VALLES: Cerdà Rip. (2 lliur.), 839; idem un esp. res. França, 500; idem un don nadie, 100; Sabadell (2 lliur.), 9.020; Terrassa (2 lliur.), 4.059; idem,2 amics (2 lliur.), 880; Mollet (5 lliur.), 4.710; Martorelles. S.F. (2 lliur.), 2.150; Montornès, 2.000. VILANOVA i LA GELTRU, 400. BAIX TORDERA: Calella, 500; Blanes, 10; SAFA, 50; C.Brava sud, 2.000; Atmella del Mar, 425.
Un amic del Prat, 200; Un matrimoni del Prat,50; un metal.lúrgic del Prat, 600;

Donatius directes al C.C.

J.Casellas, 35.000; Família Esperanza (2 lliur.), 500; Pep, 200; Pla, 1.000; Camps, 1.000; Josep (2 lliur.), 100; Un professor d'universitat, 3.000; Bruno (2 lliur.), 100; Fortuny, 500; Tony,500; Llobregat, 600; A. i N., 200.000; Montserrat i família, 300; ROSA i Carles, 650; Jaume i Ana, 160: T= 244,460 Pts.

TOTAL LLISTA nº 8	621.146,00 Pts
" " anteriors	2.669.193,50 Pts
fins avui.....	3.290.339,50 Pts

Barcelona, 12 de desembre de 1.972

Ajut als presos

Sabadell, 50; Tarragona, 200; treballadors SIEMENS, 200; Sta. Coloma, 50.
Total.... 500 Pts